

विश्वामित्रस्तु धर्मात्मा पालयन् मेदिनीमिमां ।
 वर्षायुतान्यनेकानि राजा राज्यमकारयत् ॥ २० ॥
 कदाचित् स महातेजा योजयित्वा षडङ्गिनीं ।
 अक्षौहिणीपरिवृतः परिचक्राम मेदिनीं ॥ २१ ॥
 सरितः पर्वतांश्चैव वनानि नगराणि च ।
 विचरन् क्रमशो राजा आजगाम महायशाः ॥ २२ ॥
 वशिष्ठस्याश्रमपदं नानापुष्पफलद्रुमं ।
 नानामृगगणाकीर्णं सिद्धचारुणसेवितं ॥ २३ ॥
 तपश्चरणसंसिद्धैर्मिकल्पैर्महात्मभिः ।
 सततं संकुलं श्रीमद्वल्कल्पैर्महाव्रतैः ॥ २४ ॥
 अब्रह्मैर्वायुभक्षैश्च शीर्णपर्णाशनैस्तथा ।
 फलमूलाशिभिर्दत्तैर्जितक्रोधैर्जितेन्द्रियैः ॥ २५ ॥
 प्रक्षालनैरश्मकुट्टैर्दत्तोलूखलिभिस्तथा ।
 ऋषिभिर्बालखिल्यैश्च जपहोमपरायणैः ॥ २६ ॥
 वशिष्ठस्याश्रमपदं ब्रह्मस्थानमनुत्तमं ।
 अपश्यज्जयतां श्रेष्ठो विश्वामित्रो महामनाः ॥ २७ ॥

इत्यार्षे रामायणे आदिकाण्डे शतानन्दवाक्यं नाम
 द्विपञ्चाशः सर्गः ॥